

Toleranci, pochopení i trochu lásky a štěstíčka potřebuje volejbalová sopka **Jitky Paulové** a spol. Hrající trenérka druholigových žen Sokola Křenovice zdůrazňuje:

Hrát pro radost neznamená smír s nezdary

ZDENĚK VLACH

Křenovice – V osobním životě se při vstupu do nového roku většinou zamýšlíme nad úspěšností uplynulého. Některá sportovní odvětví mají v tomto období za sebou polovinu závodní sezony a porovnávají tedy sportovní půlrok s předstartovními plány. Druholigové volejbalistky Křenovic jsou kousek za svými záměry a hrající trenérce Jitce Paulové tento kousíček chybí.

Jaký máte pocit z podzimní části?

Záměrem bylo pohybovat se kolem pátého šestého místa. V polovině soutěže jsme sedmé. Asi bych nebyla dobrá trenérka, kdybych tímto umístěním byla nadšená. Máme zápornou bilanci osmi vítězství a deseti porážek, z čehož plyne i pasivní poměr setů 32:39. Větší spokojenost by byla alespoň s patovým poměrem hry čísel. Věřím, že je v možnostech týmu vystoupit do základního tábora čísla

pět bez příznaků nemoci z nadmořské výšky.

Co vás na podzim potěšilo?

Nejvíce mě potěšila devatenáctiletá nahrávačka Andrea Malá. Rychle se vypořádala s rozdílností našich povah a snažila se dát každému nahrávku na míru, na což nebyla ze svého domovského klubu v béčku Králova Pole zvyklá. Musela odehrát všechna kola, protože naše dlouholetá nahrávačka Petra Světlíková se v září na turnaji ve Svitavách zranila a začne s tréninkem až v novém roce. Dalším pozitivem byla vracející se forma po roční odmlce a operaci kolena Dagmar Maňasové. Také se mně líbila náplň tréninků, které absolvujeme pod vedením Mileny Černé.

Která utkání jste zvládly nejlépe a kde jste zbytečně ztrácely?

Úvod soutěže s DDM nám vyšel náramně. Byla to dvě vítězství v pátých setech a úspěch slavila zkušenost. Následně nám hned srazily sebevědomí volejbalistky v

TRENÉRKA I KAMARÁDKA. Jitka Paulová to nemá lehké, ale dvojroli zvládá. A většinou i situace na palubovce. Foto: Deník/Zdeněk Vlach

Lanškrouně. Tam jsme sice hrály v kompletní sestavě, ale nechytaly jsme se ani toho pověstného stěbla. S obávanými Frýdkem, Břeclaví a s Přerovem se hrál na domácích palubovce pěkný útočný a obětavý volejbal, avšak těmto zápasům chyběla radost z vítězného kolečka. Doma velmi silné Svitavy s bubeníky v zádech byly v Křenovicích polovičním týmem a uhrály jen po setu. Body jsme stoprocentně ztratily v Prostějově, tam jsme trestuhodně promarnily koncovky setů, ničím jsme nepřekvapily a nezabrzdily rozjeté soupeřky. Naopak bojovný výkon v Litovli nás povzbudil, z této „olomócké štace“ jsme plný počet kytiček ještě nikdy nepřivezly.

V jaké sestavě jste nejčastěji hrávaly, vyčníval někdo nad ostatní?

Podzim odehrála sestava s blokačkami Lenkou Robešovou, Lucií Novohradskou a Ivanou Zelenou, směr měly na starosti Eva Leblová, Hana Hegerová a já. Post univerzá-

lek měly pod palcem Milena Černá, Dagmar Maňasová a Hana Bauerová, nahrávku především zmíněná Andrea Malá a libero hrála Lucie Fuksová. Prála jsem si, abychom všechny dostaly pod stromeček krabičku tolerance, balíček pochopení a plné srdce lásky. Jak já říkám: Tam, kde je sopka, rozuměj moc „bab“ pohromadě, časem dochází k erupci.

Jak bude probíhat příprava pro jarní část, budou nějaké změny v kádru a kde byste se chtěli v druhé lize pohybovat v tabulce?

Po vánoční přestávce jsme začaly naplno trénovat už v prvním lednovém týdnu. Pokračování druholigové soutěže je na programu v Brně již 16. ledna. Předpokladem pro vystoupání do středu tabulky v jarní části je, aby zranění a nemoci okolo nás chodily velkým obloukem. Každý tým má svoje klíčové hráčky a jinak tomu i v našem družstvu. Hrajeme sice pro radost, ale to neznamená, že prohra neboli.